

Carsten Regild (1941 - 1992)

ALDRIG TYST

– retrospektiv

av Petra Borgcrantz

Det finns en urkraft hos Carsten Regild. Redan i förstugan möts jag av den. Den för Regild emblematiske REKLAM är ett verk som förenar reklamens teknik och uttrycks kraft med konstens mystik och inbillningskraft. Hos CR fick inget stå i vägen för det estetiska, inte ens självbilden eller orken som vid tidpunkten för tavlans tillkomst hade börjat ta ut sin rätt. Men låt oss inte gå händelserna i förväg, utan se litet på tidsandan som gett upphov till den energi vi möter i utställningen.

CR är berättelsen om en konstnär som gjorde alla rätt. Under sextiotalets politiska era fann han i de amerikanska popkonstnärerna - och främst hos Robert Indiana och Jasper Johns - ett sätt att formulera ödesmättade frågor med grafiskt enkla symboler (LINDERGARDEN), blev politisk utan att förlora spänningen och mystiken och kunde balansera mellan olika världar. Som elev vid Berghs reklamskola lärde han sig tidigt att arbeta med ny teknik. Detta gav ett försprång i förhållande till den teoretiska, och förhållandevis traditionstyngda konstvärlden men samtidigt kom säkert en känsla av att stå utanför och titta på. En erfarenhet som märks tidigt och under 1970-talet kommer de första enigmatiska bilderna som blivit hans signatur: DO YOU SEE WHAT I SEE ur serien TRIPTEASE, och MÅLNING MED STÄMPLAR OCH NYCKLAR som finns med i utställningen visar inledningen till en mystik kryddad med hemliga tecken och märkligt mänskliga fenomen som kommer att renodlas av CR under 1980-talet.

Under åttiotalet fanns en stark tro på framtiden som grundade sig i en självklar demokrati och en rasande snabb teknikutveckling, men samtidigt följde säkert en känsla av både svindel och vanmakt. Det är ur denna avgrundsliga mylla Carsten Regild skapar sin eklektiska bildvärld. Som den händelsernas man han var, låg processerna alltid centralt och att utmana konventionen låg inte bara i tiden utan provokationer var ett viktigt arbetsredskap. I det mesta som CR skapade byttes centrum med det perifera. Det som ansågs vara för dåligt, lågt och smaklöst skulle med CR hand omvärderas så att inget kroppsligt fenomen var för fult, ingen mänsklig erfarenhet för låg. CR utmanar ständigt den goda smaken, såväl betraktarens som konstens regelverk. I mixen av olika trycktekniker med handkolorerade stråk gör han grafiken unik och tidskrävande, medan måleriet som baseras på grafisk grund och målas med schabloner utförs i en rasande produktionstakt. Genom att foga samman ytterligheter som reklam och konst bröt han med osynliga barriärer. I dagens bildkultur tycker vi nog inte att det är särskilt märkvärdigt, men under tidigt åttioal sågs det med tämligen oblidliga ögon, det var en ohyllig allians. Att förena reklam med måleri var banbrytande och kontroversiellt, och likt den dåtida dikotomin kultur och ekonomi en särskilt svårknäckt nöt som Regild inte var sen att försöka knäcka.

Det är en rikedom vi möter, respektlöst tar han sig an sin samtid och blandar allt som kommer in i kraftfältet. Med stringens och elegans kastar han sig över dukar och papper och begränsar sig enbart av sina egna ramar. Estetiken finns alltid där, likt ett tidningsraster över materia. Med tiden skulle CR skapa sig en aura av mystik, och slutligen har han blivit en del av konsten, mannen i Stetsonhatt var inte bara en bildstereotyp på duk utan bilden vandrade gatorna fram som en vanlig man. Kanske kom jakten på allkonstverkets totala gränslöshet nå vägs ände när han slutligen gick bort efter en tids sjukdom 1992. Den tyngd som präglar de senare verken härrör ur ett liv vikt åt konsten, och vilket oerhört produktivt liv. Då jag vandrar runt i utställningen och begrundar det som finns kvar därur kan jag inte låta bli att undra över vad en man som Carsten Regild hade kunnat skapa idag, med Ai, internet och de nya estetiska och kroppsliga konflikter som följer i den nya teknikens farled. Förmodligen något lika galet, underbart och bildskönt.

